

1866-10-25

AFSENDER

Janus la Cour

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Arkivplacering:

Mappe 11 nr. 01 a-b

TRANSSKRIFTION

-2-

Gode Hr. Skovgaard!

Tak for deres Brev i Sommer, samt den deri værende Underretning om det mig tilkalt Stipendium, jeg havde et Par Gange havt Melding om dette, men paa forskjellige Maader, snart var der givet mig 300, snart 600, det glædede mig derfor at erholde sikker Underretning, selv om den just ikke var synderlig trøstelig. Jeg modtog deres Brev i Napoli, hvor jeg var et Par Uger, og det var jo dejlige Dage, med Udflugtner baade tilvogens, tilfods og [til?]; naturligvis var Glandspunktet Bestigelsen af Vesuv og Besöget i Pompej, til hvilket Sidste det er en god Forberedelse at gjennemgaa Museet i Napoli, som jo rigtignok ogsaa har

-3-

faaet sine værdifuldeste Ting fra de antike Byer; thi Malerisamlingen syntes mindre værdifuld, og var desuden ophængt i en saadan Uorden, at det var umuligt at samle det sammen, man er nemlig begyndt en ny Ophængning, hvor da ogsaa Rummene ere anstændigt udstyrede, der er som de maaskee husker to Billeder af Claude, men de ere mindre betydelige, selv med Claude er man lidt kræsen, naar man har gjort sig fortrolig med de tre Billeder af ham i Palazzo Doria, saavel som med et Par Smaating, i Rumfang naturligvis, i Sciarra og Barberini. Tillige saa jeg et Galleri af moderne neapolitansk Kunst, som var i Slottet paa Capo di monte, der var just ikke meget af Værdi, et Par Landskaber morede mig meest, de vare meget lig den franske nyere Landskabsretning, og mærkværdigt var det, at næsten alle Motiverne vare

-4-

fra simple flade Egne, og, men jeg tör næsten ikke sige det, jeg kunne ikke see at der var en egentlig Forskjel i Farveholdningen fra vore Billeder paa Christiansborg. Mit længste Sommerophold var i Sorrento, hvor jeg var fra den sidste Juni til sidste August, jeg malede naturligvis en Deel der, under Opholdet dernede syntes mig at jeg fik Alt for lidt bestilt, og jeg var tillige först utilfreds dermed, nu det er kommen op paa min Malerstuevæg her i Roma, er det ligesom lidt bedre, men det dog vel nærmest noget mislykket Töjeri, i Kvantitet har jeg, naar jeg lægger de to Aars Arbeide sammen, saamænd nok, men i Kvalitet, dog det er nu de sædvanlige Efteraarsvariationer, baade jeg selv og Andre kunne have Grund til at være kjede deraf; en saadan Rejse er imidlertid ikke skikket til at gjøre dette anderledes, dertil veksle Indtrykkene for

-1-

hurtigt, og til rigtig at hengive sig til et Vinterarbejde her i Rom, er der

ogsaa meget iver. Jeg længes derfor efter at komme hjem, faa fat paa et Par større Ting fra danske Egne, og ikke hvile før jeg enten har gjort Noget ret kjönt, eller spilt Fallit, hvilket af Deelene det nu bliver maa nu Tiden vise. Jeg har fat i et Par Billeder af Mellemstörrelse fra Sorrento, det ene med en Grubbe Oliventræer, over Havet imod Kysten ved Castellamare, en lys klar Dag, heri skulde jo rigtignok helst lægges mere Lys, Glands og Varme end Norden har, hvis det ellers kunde lykkes mig at give hvad jeg gjerne vilde. Det andet er fra Bjergene imellem Sorrento og Salernobugten, imod Monte St. Angelo, dette maler jeg efter Tegninger, det var nemlig temmelig langt og besværligt at bære Malerkasse derop, og da jeg var der

-6-

tænkte jeg egentlig ikke paa at gjøre noget Billede deraf. I de sidste fjorten Dage gjorde jeg nogle Smaatoure rundt omkring, og tegnede lidt med Vandfarve, derved kom jeg undertiden til at sidde ude i Middagssolen, og det bekom mig ikke rigtig vel, dog haaber jeg det er forsvundet. Efter min oprindelige Bestemmelse vilde jeg have tilbragt et Par Maaneder i Sabinerbjergene, men dels var Foraaret temmelig kjöligt iaar, hvorfor jeg tog til de lavere og hyggelige Albanerbjerger, efter først at have tilbragt nogle Dage i Porto Anzio, ved Kysten af de pontinske Sumpe, dels trak Opholdet i Napoli og Sorrento noget længere ud, og endelig, da jeg skulde rejse her til Rom, maatte jeg ligge 2 à 3 Uger i Kvarantæne, og endelig har jo Röveruvæsenet været temme

-7-

lig stærkt i Sommer. Hvordan ellers Tilstanden er hernede og hvad Romerne tænke paa, naar Franskmændene trække bort, ja derom ved man maaskee bedre Besked alle andre Steder end her, de pavelige Aviser fortælle kun at Alt er saare vel, Ro og Orden og Velstand hersker efter Aviserne i Pavens Stat, det er kun i det skrækkelige Italia at der gives Rövere og Pengemangel. For et Aar siden havde jo nok Italia min fulde Sympathi, men efter den Historie med Rövere og Lögnestaten Preussen, har det tabt sig [enkel], de kan tro det var dröjt i Sommer i min Ensomhed i Sorrento at læse alle de italienske Avisers Ros og skrydende Udtalelser om deres store Allierede, Preusserne, og saa tillige her de mest uforskammede Lögne om slesvigske Forfald opdiskede

-8-

i il Pungolo, Napolis Fremdskriftsavis. Og hvad skal dog Enden blive paa det Hele, for hver Dag der gaar synker Troen paa en taalelig Lösning, for hver dag stiger Angsten for Danmarks fuldkomne Undergang, og sees hen til Sverrig og Norge, da synes det som om de to Aar, siden var sidste Krig,

ikke har bragt dem en Smule nærmere til at kunne optage Kampen for deres egen, end sige for hele Nordens Selvstændighed. Det er næsten saadanne hærgelige Tanker som sluge Alt andet i denne Tid, det er en Slags Tröst at ved Siden heraf bliver Eens egen Klodriansagtighed til en temmelig ligegyldig Ting. Forresten lave vi jo en Deel sammen med et Par Svenske og Norske, dog er det kun Faar, Düsseldorf trækker betydelig stærkere, her er paa en Maade et lidet Skandinavien, og den store Udstilling i Stokholm har sysseltet os en

-5-

Deel, efter hvad jeg hernede fra har kunnet slutte, saa har Danmark kun været maadligt repræsenteret, dertil har der været altfor meget Middelmaadigt af Yngre i Forhold til Billedernes Antal, og Præmiefordelingen har da ogsaa tildels vist en fuldkommen vrang Opfattelse af den danske Kunst. [Kongen] ved Siden af virkelige Kunst, [?] med Hensyn til hæderlig Omtale, det seer jo rigtignok ogsaa nærmest ud til at det Hele er Løjer og Humbug; dog herom kan de have en mere begrundet Mening, og jeg glæder mig til, om Gud vil, til Sommer at komme til at tale med dem herom, som om saa meget Andet. Jeg haaber ikke jeg har trættet dem med mit Skriveri, vil de modtage de venligste Hilsener til dem, deres Kone, Börnene, Kim og Nille kunne tage saamange som der kan staa paa Rad fra Rom til Rosenvænget, og til Pigen er der to Gange saamange, vil de ogsaa hilse Prof. Marstrand, Sonne, Rump, som jeg haaber nu er bleven rask, Aagard, o.s.v. Med Höjagtelse deres hengivne Janus la Cour.

-1-

Vil de ogsaa hilse Zacho og [Friis], som vel ere mine Stad[?] [?] igjen. Nu har jeg midlertid glemt at bede dem om, ikke at tage for kjedeligt op, at min Husleje for i Sommer er vel sagtens en Deel andet Smatterier bliver jeg Dem skyldig til jeg kommer hjem, jeg haaber ikke det paa nogen Maade generer dem.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Handwritten letter on aged paper, dated Rome 25 October 1866. The text is written in cursive and contains several lines of text, including a reference to 'Gode forældre' and 'Napoli'. A small rectangular stamp is visible in the upper right corner of the document, containing the text 'SKOVGAARD-MUSEET' and 'Mappe 11 Nr. 1A'. The paper shows signs of age, including some staining and a slightly uneven texture.

Rome 25 October 1866.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 11 Nr. 1A

Gode forældre!

... forældre ...
... Napoli ...
... Gode forældre ...
... Napoli ...

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

part from sønderfulde ting fra de for første gang blev givet, og, som jeg har nævnt
andere Lige; thi Malerisamlingerne fra ikke lige det, jeg kendt ikke fra et andet
der mindre sønderfulde, og var deruden og en egentlig Kunstgjæl i Samfundet som
følgte i en anden Uden, et det var mine Lilledes nye Christiansting. Mit længste
Ligt, et første det for mig, men i en anden samfund var i Sorrento, som jeg var fra den
Ligt begjætt en ny Opførelse, som de nye første Ligt til første August, jeg malet
Kunsten i en anden Ligt, der naturligt i en del de, andre Opførelse de,
i som de mange første to de Lilledes og første mig et jeg fik alt for Ligt
Lilledes, men de var mindre betydelige, alle Ligt, og jeg var Lilledes først i Lilledes
med. Lilledes i en Ligt første, og som den Lilledes, men det var Kungen og nye mig
for jeg fik første Ligt med de Lilledes Lilledes var fra Roma, og det Ligt
af som i Palazzo Doria, som jeg med et Ligt Lilledes, men det var det første mig
for første, i første naturligt, i naturligt Ligt, i Kungen til for jeg var
Lilla og Barberini. Lilledes fra jeg et jeg Ligt de to Lilledes som jeg fra
Galleri af mange naturligt Kunst, som med mig, men i Kungen til, og det var
var i Kungen til Capo di monte, der var mig de første naturligt Lilledes, som
jag ikke mig af Lilledes, et for Lilledes de jeg Ligt og Lilledes Kungen som Kungen til
med mig mig, et var mig Ligt som et var Ligt Ligt, en anden Ligt og
for nye Lilledes, og naturligt Lilledes ikke Ligt til et jeg Ligt
var det, et mig alle Lilledes var Lilledes, det var Ligt Lilledes for

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

lig stædt i Tannum. Iveden alles i et Tængel, Napolis Tannumstovet.
Liljelande er pæret, og fæd Tannum Og fæd stædt dog fæd blingzer det fæd,
bæde gæ, naar Tannumstovet bække for fæd dog de gæst fædker Tannum gæ
bæd, ja Tannum med man stæstke bække en bækkelig Tannum, for fæd dog fædger
bække alle andre Tannum and fæ, de gæ bække for Tannumstovet fædker Tannum
natlige lise fæ fortælle Tannum at det er fæ bække, og fæd fæ det Tannumstovet bække,
er gæd, So er bække og bække fædker de fæd det fæd om de to bæk fædker
eft. bække i fædets bæk, det er Tannum bække bække, ikke for bække Tannum om
i det fædkerlige Tannum at de gæst Tannum bække bække det at Tannum bække
og fædker bække. For et bæk fædker fædker fædker fædker Tannumstovet bække, det er
je vel Tannum min fædker bække, omme bække fædker fædker bække fædker fædker
eft. de fædker om Tannum og fædker bække fædker fædker fædker fædker fædker
bække fædker, for det bæk fædker bække, de bække bække i Tannum i min
fædker i Tannum, at bæk alle de ita bække bække fædker bække og fædker bække
bække bække fædker bække og fædker bække bække bække om bæk fædker bække, fædker
er, og fædker bække fædker de bække bække bække bække bække bække bække bække
de bække om fædker bække bække bække bække bække bække bække bække bække
bække bække fædker bække bække bække bække bække bække bække bække bække